Akbab

— Bu mayoların adı «Uçan daire» imiş...
— Uçsa da görsek bâri!

BASIN REKLAM Tel: 49450

Yemeklerin İyisi

Berta

İLE OLUR

ucuz
TEMİZ
BESLEYİCİ
İKRAMİYELİ

Amerikan Tipi

Berta

NEBATİ MUTBAK MARGARİNİ

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER

Teknik Sekreter
Orhan Münir YURDATAP

Kadıfarer caddesi No. 8-10
Belediye — İSTANBUL
Telefon: 21811

Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI

Üç Katlı Ev
Roman
Yusuf Ziya Ortaç
Üçüncü baskısı çıktı
Fiatı 100 Kuruş
100 kuruşluk posta pulu karşılığı taahhütlü olarak gönderilir.

HAYALİNİZDEKİ GİBİ BİR YUVAYA KAVUŞABİLİRSİNİZ

EMNİYET SANDIĞI

Plaj mevsiminde

Basın Reklam Tel: 49450

REKLÂM TİCARET

14 Cazip Renk

• DEKOLORE ETMEDEN
• EVVELCE YIKAMADAN
• TABİÎ PARILTI.

Vel-çit harika SAÇ BOYASI

SAYI: 119 — CİLT: 5 — 24 HAZİRAN 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

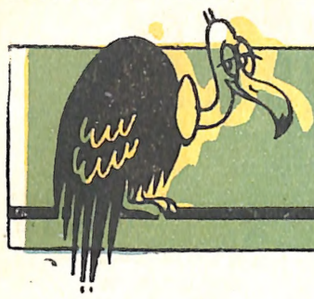

Akbaba

siyasi mizah gazetesi

Ne Yazayım?..

Bugün Çarşamba, Akbabanın baş yazısı için bir konu lâzım. Bu, ortaklama iştir: Ben yazacağım, siz okuyacaksınız. Öyle ise, gelin şu mevzuu beraber arayalım:

Efendiiim, Karşıyakadan yine Kerbelâ çığlıkları gelmeğe başladı:

— Suu!.. Suuuu!.. Suuuu!...

Hayır, pek sudan mevzu. Zaten kaç yıldır, bunu yazmayan kalem, duymıyan kulak kalmadı. Başka bir şey arayalım...

Başka bir şey, başka bir şey... Ekmek!

Öyle ya, dünyada her meselenin esası ekmek meselesidir. Her dâva ekmek dâvasıdır. Hattâ, iç ve dış politikanın büyük dâvaları bile!

Ama, benim yazmak istediğim...

Hayır, hayır... Bu mevzu da ekmeklerimiz kadar tatsız. Hem, fırınların pis, işçilerin bitli, unların karışık olduğunu bilmiyen var mı?

Durun, şu gazetede başka bir havadis arayalım... Havadis, havadis, havadis... İşte: Manisa köylerinden birinde, bir hafız, beş yaşında bir kız çocuğunu kirletti!..

Aman yarabbi... İstanbulda imam, Manisada hafız!.. Meyhanede garson, barda kapıcı, köprü altında esrarkeş değil ki, şaşmıyalım. İkisi de...

Hayır, hayır, bu da bir mizah mevzuu değil. Beş yaşında bir bekâretin kanına kalem banılıp nükte yapılmaz!

Başka?

Yine gazeteyi açıyorum: Şemsettin Günaltay C. H. P. Genel başkanı olacak... Eh, hakları var: Hastanın son dakikalarında bir din adamı çağırmak âdettir!..

Gazeteyi tekrar elime alıp göz gezdirmeğe başlıyorum. Büyük harflerle bir başlık: «Kışlık kömür dağıtımı bugün başlıyor!» Altında bir başka müjde: «Dün, şehrin bir çok yerlerinde buz bulunamadı!»

Görüyor musunuz? Abdülhak Hâmid'in büyük sanatı tezat, artık edebiyatın yıldızlı göklerinden piyasanın çamurlu kaldırımlarına iniyor. Kışın kömür yok, yazın buz!

Hayır, hayır, halkın sıkıntısından tatlı bir tebessüm çıkarılamaz. Bu da dursun, başka bir mevzu arayalım.

Başka bir mevzu mu?.. Fakat sevgili okuyucular, görüyorsunuz ki, biz, kiraz seçer gibi: «Buna deydi, buna deymedi!» diye mevzudan mevzua dolaşırken sütunumuz doldu bile!

Ne dersiniz, bir şey yazalım derken, hiç bir şey mi yazamadık, yoksa bir çok şeyler mi yazdık?

Yusuf Ziya ORTAÇ

TÜRK SULARINDA AVCILIK!..

(Necmi Rıza)

Bir müsabaka açıyoruz!

1 — Akbaba, gelecek sayısında bir müsabaka açacaktır.

2 — Bu müsabaka, bütün okuyucularımızın katılabileceği bir müsabaka olacak ve sizi hem eğlendirecek, hem faydalandıracaktır.

3 — Zengin hediyelerimiz arasında elbiselik kadın ve erkek kumaşları, ipek çoraplar, eşarplar, kravatlar bulunacaktır.

4 — Gelecek sayımızı lütfen bekleyiniz.

Olaylar Alaylar

PİLÂV

Öğretim ve eğitim ile pilâvın çok yakın ilgisi var. Pilâv, okullarımızda dershaneden, atelye, laboratuvar, kimyahaneden çok daha evvel geliyor.

Ay geçmez ki, gazetelerde şöyle havadisler görmiyelim: «Darüşşafakanın ananevî pilâvı», «Galatasarayın pilâv günü çok neşeli geçti.» «Yukarıdaki fotoğrafta, İstanbul Erkek lisesinin pilâv gününde, pilâv kaşıklıyanları görüyorsunuz».

İnsana öyle geliyor ki, Maarif Vekâleti bir lise açacağı zaman, öğretmenden, binadan, ders malzemesinden önce, «Acaba ne kadar pilâvlık pirinç lâzım?» diye düşünmesi icap eder.

Dikkat ederseniz, pilâv günlerini hep erkek liseleri tertipliyorlar. Anlaşılan erkekler daha pilâvcı oluyor. Pilâvdan dönenin kaşığı kırılsın. Çok pilâvcı insanlarız diyeceğim ama, aramızda su yu fazla gelmiş lâpacılar da var.

DEĞİŞİKLİK

Seçimden sonra görülen lüzum üzerine bazı demokratik değişiklikler yapılacaktır. Yedi vali emekliye ayrılacak, üç valinin de vazifeleri değiştirilecektir. Bunlardan biri cıvataları yağlama komisyonu üyeliğine, biri, ısırganları ıslah heyeti başkanlığına, biri de hacamat ve sülük yapıştırma işleri umum müdürlüğüne nakledilecektir.

Ayrıca dört vilâyet köy, iki köy vilâyet, bir kaza nahiye, beş nahiye bölge, iki kasaba şehir, beş şehir mahalle haline getirilecek, vilâyetlerden biri beşe bölünecek, yeniden üç vilâyet kurulacak, dört vilâyet de ortadan kaldırılacaktır.

YILDÖNÜMÜ

Kadıköy - Üsküdar yakasının her yıl yaz aylarında susuzluktan kırılmasının, otuz üçüncü yıldönümü münasebetile dün, valinin başkanlığında bir sulama töreni yapılmıştır. Su dökme ile başlanan törende Fahrettin Kerim Gökay Fuzulî'nin meşhur su kasidesini ezberden okumağa muvaffak olmuş, daha sonra, Kadıköy yakasını Kerbelâ olmaktan kurtaracak tedbirleri açıklamıştır.

Kadıköyü suya kavuşturmak için, on beş yıllık sudan bir plân hazırlanmıştır. Bu plâna göre şu işler yapılacaktır:

1 — Gülhane parkındaki Bahar Bayramında müsaade edilmeyen sululuğa ve su koyvermelere Kadıköyde müsaade edilecektir.

2 — Beyoğlunda, bilhassa İstiklâl caddesindeki sulular Kadıköy semtine nakledilecektir.

Törenden sonra, Sulukuleden bir ekiple beraber, bütün İstanbul sululuları da toplanıp, yağmur duasına çıkılmış, az sonra da Bab-ı âli cihetinden taş yağmağa başlamıştır.

ŞİKÂYET

İstanbulun Anadolu yakasındaki sütçüler, valiye bir heyet göndererek, susuzluk böyle devam ederse, halkın süt sıkıntısı çekeceğini bildirmişlerdir. Sütçülerin kuru gürültüsüne pabuç bırakmayan kıymetli belediye reisimiz hiddetlenerek, sütçülere:

— İcap ederse, sırtıma süt güğümlerini alır, ananızdan emdiğiniz sütü burnunuzdan getirir, yine de halkı sütsüz bırakmam, demiştir.

TOKAT

Eskiden, çok eskiden değil, yakın zamanlara kadar, birisine tokat atandan beş lira para cezası alırlardı. Bu ceza, bir çok gülünç hâdiselere sebep olurdu. Sinemadan, tiyatrodan, içkiden, sazdan, sözden bıkan bazıları, kendilerine yeni eğlence bulmak için, ceplerindeki parayı hesaplarlar, ona göre, yollarda tokat atacak adam ararlardı.

Bunun tersi de olurdu. Aylar ca iş aramaktan iflâhı kesilmiş bazıları da, tramvayda, vapurda, hiç tanımadıkları, dünyanın en sabırlı, melek gibi insanlarını ne yapar ne eder, çileden çıkarır, kendilerini tokatlatmağa mecbur ederlerdi. Günde on tokat yese, elli lirası var. Hattâ çoğu, mahkemelerde sürünmemek için, mahkemeye gitmeden, beş yerine on verir, sulh olurdu.

Hayvanların yiyemediği kurtlu, böcekli unu ekmeklik un yapana 150 lira para cezası verildiğine göre, yine bu değirmenciler insaflı adamlar. Yoksa bize kurtlu ekmek değil, daha neleeer, neler yedirirlerdi... Bereket versin midemiz sağlam da hazmediyoruz!

BİRAZ DA UN

Lâf değirmenden, undan, ekmekten açılınca, akla fırın da geliyor. Geçen gün müfettişler bir fırına gitmişler. Fırın işçilerinde bol miktarda (gazeteler aynen böyle yazdı), bol miktarda bit bulunmuş. Müfettişler çuvalları açıp bakmışlar, içinde yerden süpürülmüş süprüntü, çerçöp, cam kırığı, toz toprak, tahtakurusu ölüsü, böcek, kurt...

İnsan nasıl merak etmez: Acaba bütün bunların arasında bir iki tutam da un var mıydı?

İNSAFLI ADAMLAR

Hasköydeki değirmene baskın yapıldı. Doktorların «hayvanlara bile yedirilmesi mahzurludur» diye rapor verdikleri yüzlerce çuval kurtlu, böcekli buğday bulundu. Bu buğdaylar, ekmeklik un için öğütülürken yakalandı. Şimdi acaba, bu değirmenciye ne yapacaklar? Gazeteler ne yapılacağını yazdı: 150 lira para cezası... O da verilmedi, verilecek de!..

NORMAL

İzmirdeki aşk macerası, hepimize, on sekiz yaşımızın heyecanını yaşattı. Bir doktorun kızı, bir astsubaya kaçmış. Polis, on beş gün aradıktan sonra nihayet kızı, saklandığı evde yakalamış.

Eskiden şöyle bir sokak şarkısı vardı:

Ayşem Ayşem
Mor menekşem
Kaç bana kaç kaç da gelin olasın
Yalınayak başı kabak benim olasını!

Delikanlı sevgilisine, herhalde böyle bir serenat çekmiş olacak

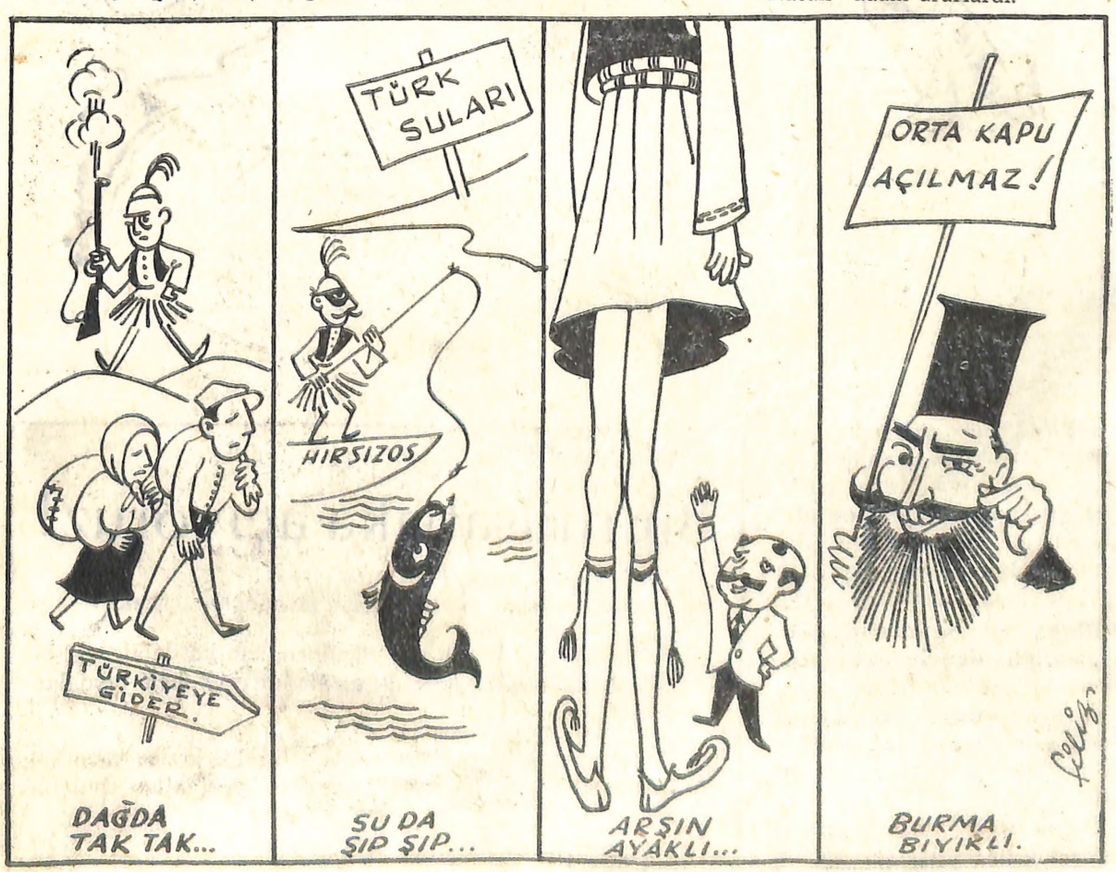

TÜRK - ELEN BİLMECESİ.. (Filiz)

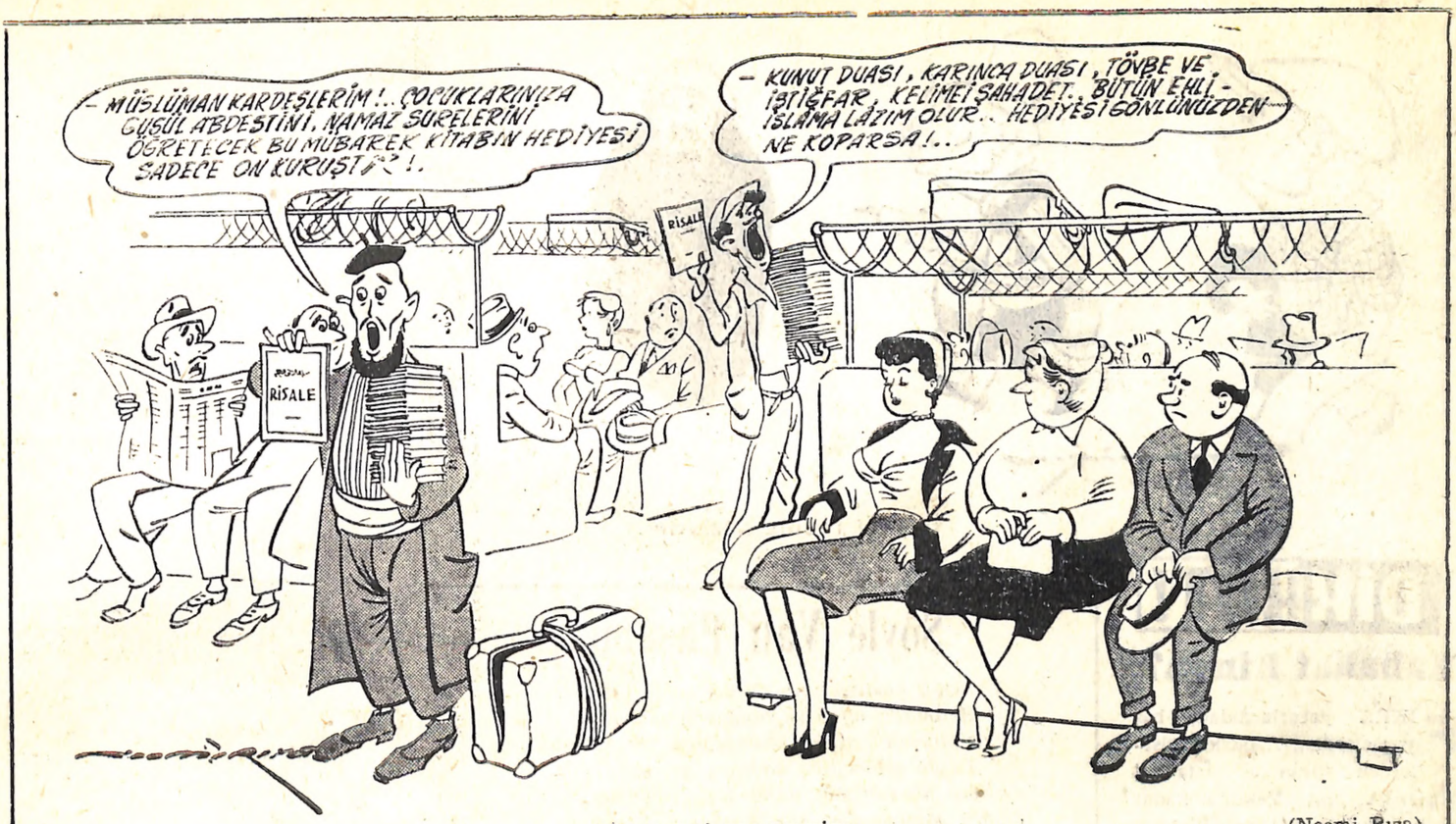

TİCARET SERBESTTİR!.. (Necmi Rıza)

ki, genç kız bohçasını bile almadan, baba evinden huruç etmiş.

Bereket, olayın sonu tatlıya bağlanmış, iki sevgili, yakalandıktan sonra gidip mesut babanın elini öpmüşler, barışmışlar.

Gazetelerde bu haberin arasında şöyle bir cümle vardı: «Yapılan muayenede genç kız normal çıkmıştır.» İşte bu (normal) bana dokundu. Normal diye, herkesin yaptığı işe ve gittiği yola derler. Buna aykırı olana da anormal deriz.

Yani, gazetenin hesabına göre, biz hepimiz toptan anormallik mi yapıyoruz?

CEZA

Kur'an okuttuğu kız talebesini iğfal eden, iki karılı dört çocuklu imam... Gülhane parknda, on yaşında çocuğa saldıran iki ahlâksız... Sarıyerdeki o korkunç sapığın işlediği cinayet, Ramide yine on yaşında bir çocuğa, kırk yaşında şoförün yaptığı... Bartında yetmiş iki yaşında imamın. yedi yaşındaki çocuğa saldırışı...

Cezaların ağırlaşması ile suçların önlendiği görülmemiştir ama, bu altı, yedi yaşında yavrulara belâ olanlara gerek... Hele şu imamları, tam şer'i şerif üzere cezalandırmalı. Tıpkı Suudî Arabistanda olduğu gibi. Malûm ya, Suudî Arabistanda, kadına lâf atanın dilini kesiyorlar, göz atanın gözünü çıkarıyorlar. Hırsızlık edenin hangi eli ile mal çalmışsa, o elini kesiyorlar.

Başka çare yok, bizde de bu azgınları Sünnetçi başı Emin Fidan'a havale etmeli!..

İHRAÇ

Buğday ihracı, bir sürü dedikodulara sebep oldu. Halbuki, nasıl olsa cam kırığından, tozdan, topraktan ekmek yapabildiğimize göre, buğdaylarımızın hepsini ihraç etmeliyiz. Yalnız, bizim buğday alıcıları, ekmeği neden yaptığımızı öğrenmesinler, formulünü bir alırlarsa, kendileri de yapmağa kalkarlar. İşte o zaman yandık...

BERABER

Yeni gelin, kocasının evine giderken ağlıyordu. Babası:

— Bunda ağlıyacak ne var kızım? dedi. Kocanın evine gidiyorsun.

Gelin, gözyaşları içinde:

— Ah babacığım, annemden ayrılmak çok zor geliyor, dedi.

Babanın sevinçle gözleri parladı:

— Peki yavrum peki; dedi, anneni de al beraber götür!

YALAN

— Bu yaşıma geldim, ağzımdan bir tek kelime yalan çıkmadı.

— O halde sen burnunla konuşuyorsun!

CENNET

Babası, Turhana:

— Âdem babamız, Cennette otururdu, dedi.

Çocuk sordu:

— Âdem babamızın oturduğu yere neden Cennet diyorlar baba?

— Çünkü o zaman, bir tane kadın vardı. Annen henüz icat edilmemişti.

AKRABALIK

— Sanıkla dostluğunuz, düşmanlığınız, akrabalığınız var mı?

— Dostluğumuz, düşmanlığımız yok... Ama akrabalığa gelince... bir şey diyemem.

— Neden?

— Bunu babama sorun, o daha iyi bilir.

— Bizim oğlan bu sene mektebi bitiriyor...
— Ya... Oh, oh... Ne çıkıyor?..
— İşsiz!..

(Orhan Enez)

D.D.T.

— Memleketimize gelen Alman Estetik Cerrahi Cemiyeti Başkanı Werner «benim işim yeni burunlar yapmaktır» demiş.

★

— Alman doktor yanlış gelmiş. Bizde yapılacak değil, kırılacak burunlar var.

★

— Adalet Cimcoz Maya galerisini kapatmamak için, san'atkârların yardımını istiyormuş.

— İki çıplak Maya galerisinde yaraşır.

★

— Türk ırkının karakter güzelliğini dünyaya göstermek için, Dünya gazetesi güzellik müsabakası açmış.

— Karakter güzelinin kalça genişliği kaç santim olacak?

★

— Hüseyin Cahit hâtıralarını yazmağa başlamış.

— Bizde âdettir, hâfızasını kaybedenler, hâtıralarını yazarlar.

★

Akşamda Şevket Rado yazıyor:

— Halkımızı Gülhane parkına alıştırdığı ve biraz hava alma imkânı verdiği için valimize teşekkür ederiz.

Akbaba:

— Her halde hürriyet gibi havanın da fazlası zararlı olacak ki, halka biraz hava almak imkânı verilmiş. Maamafih fazla hava vermekten kaçınmalı. Bunca yıldır hep halk hava alır, başkaları havalanır.

★

Dünya'da Falih Rıfkı yazıyor:

— Ben haksızlık görmediğim zaman bir isem, haksızlık gördüğüm zaman iki, üç, beş olurum.

Akbaba:

— Bu hesaba göre, Halk Partisi iktidarı zamanında, acaba üstad kaç milyondu?

Ulus şöyle yazıyor: Kırşehir vilâyeti kaza oluyor.

Zafer de şöyle yazıyor: Nevşehir kazası vilâyet oluyor.

— Üç köylü kadın mezardan çıkardıkları bir çocuk cesedinin kafasını koparıp, yağmur duasına çıkmışlar..

Akbaba:

— Yağmur değil ama, belki taş yağar.

★

Genç gazete muhabirlerinin dilinde bir Osmanlılaşma merakıdır, aldı yürüdü. Geçen gün bir küçük gazete havadisinde: «müdavi doktor» diye yazılmış. Bunu yazanı tut kulağından, çek kenara:

— Söyle ne demek bu müdavi? Aslı astarı ne? Kökü kalıbı ne?

At sıfırı, bas falakayı, ver yanına da bir müdavi doktor aklı başına gelsin.

★

Politika yazarı Kılıç zade Demir Kılıç, bir yazısında «mümzi» diye bir kelime kullanmış. Mümzi?... Bunun, imza edenler demek olduğunu anlayana kadar, insanın göbeği çatlar. Yine Demir Kılıç'ın geçende radyofonik bir temsilini dinledim. Bir Çanakkale şehidine, son sözleri arasında «ve bahûsus» dedirtiyor.

Bre Altemur Kılıç!... Senin adın Esseyf-ul-hadidi olmadıkça, dilimize ne mümzi girebilir, ne de bahusus...

— Babaaa... Minareyi çalacaklar galiba... Bak, kılıfını hazırlamışlar!.. (Necmi Rıza)

AKILLIDAN DELİ

Bir deli artık akıllandığını iddia ediyormuş. Hiç bir delilik alâmeti de göstermediği için, doktor son bir muayene edip salıvermeğe karar vermiş. Şurdan burdan sorarken:

— Sen evli misin? demiş.

— Evet, evliyim, doktor bey...

— Karına ilk gece ne yaptın?

— Ah sorma doktor... Ne tatlı hâtırası vardır. Melek gibi bir karım vardı... Düğün bitti, herkes çekildi. Be naceleden çıldırıyordum. Karımı yatak odamıza götürdüm.

— Sonra?

— Sonra... Elbiselerini kendi elimle çıkardım. Yatağa attım.

— Sonra ne yaptın?

— Yatağa girince, kombinezonunu da çıkardım. Efendime söyliyeyim...

— Evet?...

— Derken kilotunu da çıkardım.

— Sonra?

— Sonra efendim, kilotun belindeki lâstiği yok mu?... İşte o lâstiği çıkardım, ok yaptım!

Kadın Olan Erkeğin HATIRALARI

Yazan: İlâllah Şerrinden

— 4 —

— Sen bu gidişle beş defa ameliyat olsan yine kadın olamazsın...

Utanmamağa karar verdim.

— Borcumuz ne kadar Lûtfiyeciğim?

— Sen yabancı değilsin... 200 kumaş, 130 masraf, 250 de dikiş, hadi senden biçki parası almıyayım, daha yeni kadın olmuşsun, gözün birden yılmasın, sermayesini alıyorum, hepsi eder 580 liracık...

— Dikişi?

— Ayol, onun dikilmiş yeri yok ki...

— Vallahi sen bilirsin, ucuza verip te gredo (!) mu bozamam!

— Ah, ben erkekliğim zamanında, beş sene evvel, doksan liraya yaptırdığım elbisenin daha ilk taksitini ödeyemedim. Bu kadar parayı nasıl veririm?

— Sen vermiyeceksin ki...

— Ya kim verecek?

— Giydikleri elbiselerin parasını kadınlar mı verir? Eğer öyle olsa, bütün kadınlar çıplak kalırdı.

— Benim elbisemin parasını kim verecek canım?

— Sen şimdi giy elbiseyi. Şöyle kırıta kırıta Taksime doğru yürü. Bak kaç kişi peşine düşecek. Gözüne kestirdiğini buraya getir, icabına bakarız!...

Eğreti bir de iskarpin verdiler. Giderken Adalet Cimcoz, arkamı sıvazladı:

— Hayırlı işler nonoşum, dedi.

Akşam üzeri İstiklâl caddesi kalabalıktı. Doktorun söylediği kız aklıma geldi. Bir kaç gün için kadın olalım derken, bir de gebe kalmıyayım, diye otobüse binmekten vaz geçtim. Daha kapıdan çıkar çıkmaz, kaba etimde eşek arısı sokmuş gibi bir sızı duydum. Herifin biri budumu çimdikleyerek lât atmıştı. Entarimin bir parçası da elinde kalmıştı. Hadi yine erkeklik bende kalsın, dedim, ağzımı bozmadım. Daha bir iki adım yürümüştüm, karşıdan gelen iki kişi:

— Kitap gibi karı be... Çevir çevir, oku! dediler.

— Okursun ama, dedim, bir de ikinci cildi var, alimallah bir ameliyat daha olursam, sana kitabı tersinden okuturum, gözünden şimşekler çaktırırım!

Giydiğim elbisenin parasını tedarik için kıvıra kıvıra gidiyordum. Birisi:

— Hokumat gibi garı, dedi.

— Neden hükûmet gibi imişim?

— Bir o tarafa, bir bu yana yalpalıyon da...

Ben yürürken etrafımdan sesler duyuluyordu:

— Ye beni yeee!..

— Terbiyesiz!..

— Anam, mala bak mala be!..

— Münasebetsiz!..

Lâf atan adamın yanındaki:

— Sen onun vitrinine bakma, dedi, mostralık malları üste çıkarmış...

Fena halde kadınlık gururum kırılmıştı:

— Bana bak, dedim, biz belediyenin tanzim satışlarını yapıyoruz, kendine gel, bizde mostra yok!

Herif yüz buldu, daha fazla yılıştı:

— Abla, ne olursun, Yatayım da üstümde yuvarlan...

— Kendine gel, ben senin bildiğin kadınlardan değilim.

— Ya nasıl kadınsın yavrum?.. Yeni model mi?

— Tabii ya... Ne zannettin? Muvakkat kadınım ben...

— Vay anam babam vay... Muvakkat bütçe gibi, desene... Tevekkeli değil, böyle açık vermiş elbiselerin...

— Seni şimdi...

— Beni şimdi öldür abla... Beylik kamyon gibi çiğne ez beni... Kanım sana helâl olsun.

Bu sokak tartışması hoşuma gitmemişti. Adımlarımı sıklaştırdım. Galatasaraya gelinceye kadar, arkama takılanlar bir sürü oldu. Hani hoşuma gitmiyor değildi. Ben arkamdaki sürünün önünde bir Jan Dark edasiyle, eteklerimi sallaya sallaya yürüyordum. Arkamda o kadar herif toplanmıştı ki, istesem, bir fingirdeme ile üçüncü dünya harbini açabilirdim. Galatasarayın dörtyol ağzına gelince, peşime düşenlerin kalabalığından, seyrüsefer durmuştu. Polisler, evvelâ, bunu, izinsiz miting zannettiler. Neden sonra iş anlaşıldı. Seyrüsefer memuru, sağ gözünü kırpıp, sol bıyığı ile yol gösterdi.

Parmakkapı durağında, toy bir delikanlı burnumun dibine sokuldu:

— Refakatinize nail olabilir miyim hanımefendi? dedi.

— Terzi Lütfiyeye kadar gelirsen, nail olursun, demeğe kalmadan pırrr! diye pırladı.

Bereket versin, kısmetim açıkmış. Kalantor bir herif onun yerini aldı. Ense kökümde bir müddet derin derin soludu. Mart kedilerinin yalvarışlariyle yarı insani, yarı hayvani, anlaşılmaz sesler çıkardı. Herifi gözüme kestirdim. Tam yolunacak kaz suretinde bir mahluktu. Bir ara;

— İsminizi bağışlar mısınız? Dedi.

O zamana kadar bunu hiç düşünmemiştim. Bana bir de kadın ismi lâzımdı. Gazetelerde okurdum: Ali isminde bir erkek ameliyatla Aliye oldu. Yahut Zekiye isminde bir kadın erkek olunca Zeki adını aldı.

Şimdi ben ne olacaktım. Benim erkeklik adım Ahmet Bayramdı. Ahmediye desem olmaz. Birdenbire, başka isim aklıma gelmedi:

— Bayramiye, dedim.

— Bayâân Bayramiye, arkadaş olah mı?

— Olalım.

— Ahan biyle... yumuşak garıdan hoşlanırım. Ahşam voltasına mı çıhtın?

Ecel teknesi!..

(Filiz)

BİR ÇOK MUHARRİRLER MAHKEMEYE VERİLDİ (Gazeteler)

CEMİYET HAYATI

TİYATROLAR: Gülhane parkında, Şehir tiyatrosu komedi kısmı: «Bize her gün bayram» - Baştabip Fahrettin Kerim.

★

SİNEMALAR: Yazlık gümrük sinemasında: «Haziranda kürk kaçakçıları» Turistik eser.

★

SERGİLER: Maya galerisinde «Can kurtaran sergisi».

★

KONGRELER: C. H. P. Ankara Merkezinde: «Kongre gibi eğlenemiyor!»

KONFERANSLAR: Kasım Gülek tarafından, açık havada: «Tekerlek kırılınca yol gösteren çok olur» konulu konferans verilecektir.

★

DEFİLE: Bilâbikini Plâj kıyafetleri (Plâj Kabinelerinde) yalnız erkeklere mahsustur. (Budak deliğinden temaşa, saati 10 lira).

★

KONSER: Parti saz salonunda, Şemsettin Günaltay tarafından, Hicaz saz semaisi ve Gerdaniyye Peşrevi. Kemani İsmet refakatinde.

— Terzi Lütfiyeye gidiyorum.

— Di heydi, barabar gidek... Gidek mi, gidek... Terzi arkada kaldığı için, tersine döndüm. Adam şaşırdı:

— Tornistan mı edirsen?

— Evet, tornistan... Biraz sonra alabanda sancak yapacağız.

— Besbelli çok civelek garısın.

— İltifat ediyorsunuz Hacı bey.

— Ben hacı değülem.

— Hafız bey.

— Hafız da değülem. Bana adıynan sanıynan celep Celo dirler.

Terztye gelmiştik. Celep Celonun elinden tuttum :

— İşte getirdim, dedim.

Ben böyle söyleyince, Celo başka bir yere geldiğini sanmıştı. Adalet Cimcoza döndü, beni göstererek:

— Bey, dedi, söyle bahak, bu garının faturası ne?

Artık bu kadarına dayanamadım:

— Bana bak celep Celo, dedim. Çek arabanı... Yoksa!..

Celo, paslanmış altın dişlerini göstererek sırıttı:

— Yuhsa beğenmedin mi?

— Defol git, şimdi gider tekrar ameliyat olurum.

Celep Celi giderken söyleniyordu:

— Beylesine heç tesadüf etmedim.

— Lütfiyeciğim, dedim, sana bukadar borcum olsun, doğru dürüst evlenince borcumu öderim.

— Ayol ödemesen ne lâzım gelır? Altı üstü sana verdiğim iki buçuk liralık basma... Müşterilerden artmıştı. Kızlar da dikiverdi.

— Öyle ise, neye o kadar pahalı?

— Model kreasiyondur şekerim !

— Bunun neresi kreasiyon?

— Vallâhi Christian Dior'un albümünden aldım. Hiç giyimden anlamıyorsun. Otuz santim kumaştan, sana elbise çıkardım. Her tarafın meydanda... Daha ne istersin?

— Sahi... Yalnız fazla kreasiyon... Her tarafım açık, soğuk alacağım.

Teşekkür ettim. Kapıdan çıkarken üç saat kadar da ayakta dedikodu yaptık. (Sonu var)

○

MODERN HAYAT

Karı koca, klâsik kavgalarından birini yapıyorlardı. Kadın car car bağırıyordu:

— Seni alçak, nankör, yalancı, hilekâr herif seni... Hani evlendikten sonra bana modern hayat yaşatacaktın? Nerde?

Erkek, kendini müdafaa etti:

— Allahtan kork be kadın. Radyon, firijiderin, elektrik süpürgen, bir de âşıkın var. Üstelik gırtlağımıza kadar borç içindeyiz. Daha ne istiyorsun?

İÇTİMAÎ DERTLERİMİZDEN :

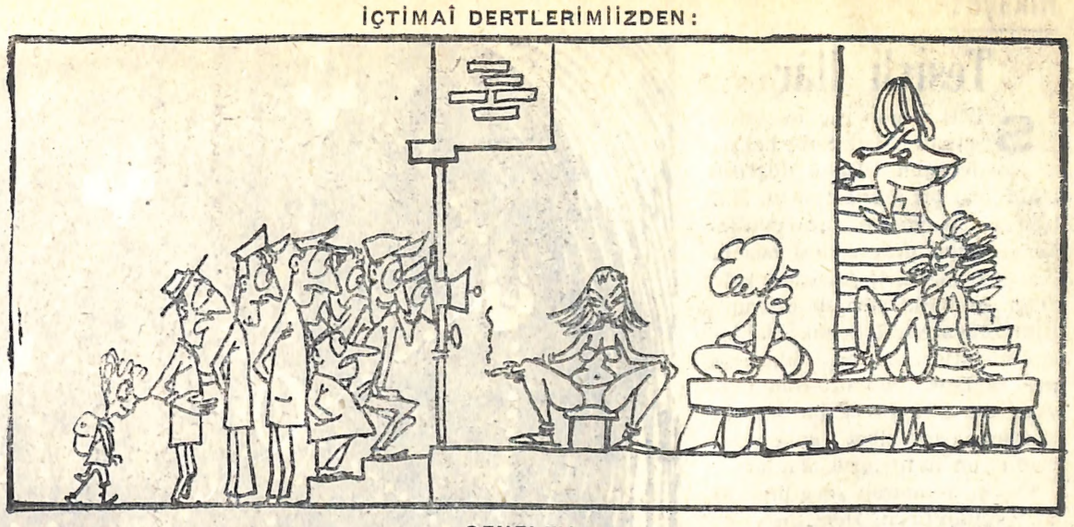

GENELEV...

ÖZEL EV... (Turhan Selçuk)

TEK KİTAP

Münevver bir zat olarak tanınırdı. Evine ilk defa misafir gelen arkadaşı, altı odalı apartımanın hiç bir yerinde kitap göremeyince şaşırdı. Nihayet etajerin üstünde bir kitap gördü. Münevver tanınan zat:

— Fevkalâde bir kitaptır, dedi.

— Ya! Maalesef okumadım.

— Ben de okumadım. Birinci Dünya Harbine giderken, bir arkadaşım okursun diye vermişti. İç cebime koydum. Cephede bir düşman kurşunu, tam kitabın olduğu yere isabet etti. Yüz otuzuncu sayfasına kadar deldi, o kadar... Hayatımı kurtaran bir kitabı o zamandan beri saklarım.

— Hakikaten fevkalâde bir kitap!

★

CEHENNEM

Kayınvalde, damadına çıkışıyordu:

— Zavallı kızım, senin hoyratlığından, kabalığından bana sığındı.

Damat, gayet soğukkanlı cevap verdi:

— Demek sözümü dinlemeğe başladı artık...

— Ne gibi?

— Ona: «Cehennemin dibine git» demiştim de!..

EŞEK name

VAKTİLE bir garip derviş, bir tekkenin şeyhine kapılanmış. Gel zaman git zaman şeyhle araları açılmış. Şeyh efendi garip dervişi kovmuş. Dervişin gideceği yer uzak olduğundan, hiç olmazsa kendisine bir eşek vermesi için, efendi hazretlerine yalvarmış. Şeyh Efendi, müridinin bu son arzusunu yerine getirip, bir eşek vermiş. Eşeğe atlayan derviş, çıkmış yola... Tam yolun yarısında, eşek nalları dikmiş. Zavallı derviş, göz yaşları arasında eşeğini gömüp, mezarının başına oturmuş, hem ağlar, hem: «Ben o uzun yolu nasıl yaya gideceğim?» diye düşünürmüş.

O sırada, büyük, zengin bir kervan geçiyormuş. Dervişe:

— Ne ağlarsın? diye sormuşlar. «Derviş «Eşeğim öldü de, ona ağlıyorum» demeğe utandığı için:

— Ah, sormayın, demiş, burada benim şeyhim, Hazret-i Marsuvani hazretleri madfundur. Ona ağlıyorum.

Hemen kervan yolcuları da, mezarın başına oturup, ağlamaya, Hazret-i Marsuvan'ın ruhuna okumağa başlamışlar. Dervişe bol para verip: «Aman, demişler, hazret-i Marsuvan'a, burada, şerefile mütenasip bir türbe yap.

Derviş, mezarın etrafını duvarla çevirmiş, üstünü kapamış. Derken ziyaretler başlamış, gün geçtikçe bu ziyaretçiler arttıkça artmış. Gelen giden, dervişe avuç dolusu para verirlermiş. Derviş, türbeyi büyütmüş. Bir büyük tekke, harem, selâmlık, çeşmeler yaptırmış, rahat rahat yaşamağa başlamış.

Gel zaman git zaman, bir gün o civardan, dervişin eski şeyhi geçiyormuş. Yol üstündeki bu büyük tekkeye uğrayınca, vaktile koğduğu eski dervişini tanımış.

— Bu iş nasıl oldu? diye sormuş. Derviş te başından geçenleri anlatınca, şeyh efendi:

— Aferin evlât, demiş, bizim tekkede yatan da, Hazret-i Marsuvani'nin babasıdır.

Tesirli İlâç

SİZE bugün üç numaralı sevgilim Işık'tan bahsedeceğim. Daha doğrusu onun yeni bir marifetinden. Mâlûm ya, bahardan yaza çıkılırken insanın muvazenesi bozuluyor. Hoş, neyin muvazenesi kaldı ki insanınki yerinde dursun? Ruh muvazenesi bozuk olanların vücutları da ne hikmetse pek sağlam olmuyor. Ruh muvazenesi gibi ilimce bir tâbirin asıl mânasını elbet anlamışsınızdır: en hafifi âşık olanlar...

Eh, üç numaralı sevgilime âşık sayılabilirim. Hem de şiddetli tarafından. Böyle olunca bozukluk da şiddetleniyor. Söylemesi ayıp, hafifçe midemi üşütmüşüm dondurma yemekten. İnsan sevgilisiyle nerede buluşur? Ya pastacıda, ya terzide... Biz, daha ucuza patlar diye pastacıyı tercih ederiz. E, sıcaklar da bastırdığından, gelsin dondurma...

Sevgilim, turistik Akdeniz seferlerinden birine çıkmak istiyor. Bu hususta da benim yardımımı istiyor. O Amerika, Akdeniz seferlerinin teferruatına bir baktınız mı? Hepimiz vapurda üç, nihayet dört mevki biliriz. Lüks, birinci, ikinci, güverte... Bunlarda, maaşallah yirmiye yakın. En külüstürünün adı en şatafatlısı: Turistik mevki... İşte fakirinize bir cemile olmak üzere bu turistik mevkilerden iki kişilik yer lütfetmişti asistan Hakkı Devrim... Asistanlığı rad yodan. Cömertliği de turizm kurumu müdür muavini olmasından. ne de olsa reklâm, propaganda lâzım. Serde gazetecilik var ya... Ama mizah yazarıymışız. Ne çıkar? Öyle bir sefer için de ancak mizah yazısı yazılabilir.

Geminin kalkmasına üç gün kalmış. Bendeniz elimde reçeteler, doktor doktor dolaşıyorum. Sevgilim bana dedi ki:

— Ayol, öyle kapı kapı gezecek ne var? Ben sana en iyi ilâcın ne olduğunu biliyorum. Yalnız üç gün yataktan çıkmıyacaksın. Ben de doktorun asistanıymışım gibi gelir giderim.

Allah razı olsun kızdan. Dediğini yaptı. Ben üç gün yataktan çıkmadım. Işık'çığım günde iki nöbet bana uğradı. Baş ucumda, genç bir kızdan beklenebilecek ihtimamların her türlüsünü gösterdi. Odada yalnız kaldığımız zaman ruhî tedavimi yapmaktan da geri durmadı tabii...

Maksat, beni dördüncü gün ayağa kaldırmak. Çünkü dördüncü gün öğle zamanı turistik sefer yapacak olan vapur gidiyor. Ben gidemezsem Işık gidemez. Işık gidemeyince de vapur gitmiş, gitmemiş, kimin umurunda? Yolculuk bütün câzibesini kaybeder...

"BİR YAZ G

Doğrusu bütün irademi topladım. Canımı dişime taktım. Perhize dikkat ettim. Işık'çığımın tavsiyelerinden hiç mi hiç dışarı çıkmadım. Fakat, hikmet-i hudâ, iyileşecek yerde büsbütün kötüledim. Vücudumun bozulmadık iç makinesi kalmadı. Gittikçe halsizleşiyordum. Çaptan düştükçe düştüm. Zavallı Işık, beni bu hallerde gördükçe, artık sıhhatimle yakından ilgilendiğinden mi, yoksa seyahat ümitlerinin suya düştüğünden mi, orasını bilmem ama, yok yere kızcağızın günahını almıyayım, ağlamaklı oluyordu âdeta.

— Kuzum, diyordu, nedir bu halin? Seni iyileştirmek için ecdattan kalma bütün kocakarı ilâçlarını tatbik ettim. Doktorların verebileceği her türlü Avrupa ilâcını denedim. Sana edilen masrafla koskoca bir eczahane açılırdı. Öyleyken iyileşecek yerde daha beter oluyorsun. İğne ipliğe döndün. Sıskalıkta Zonguldak hastahanesinin meşhur Başhekimini bile geride bıraktın. Aynayı al da bir kere yüzüne bak. Avurdun avurduna çökmüş. Böğrü nböğrüne geçmiş. 150 lira aylıkla beş nüfus ailesini geçindirmeğe çalışan memurlara döndün. Allahtan korkmuyor musun? Ne var ken-

cavüz vak'ası oluyor, (Gazeteler)

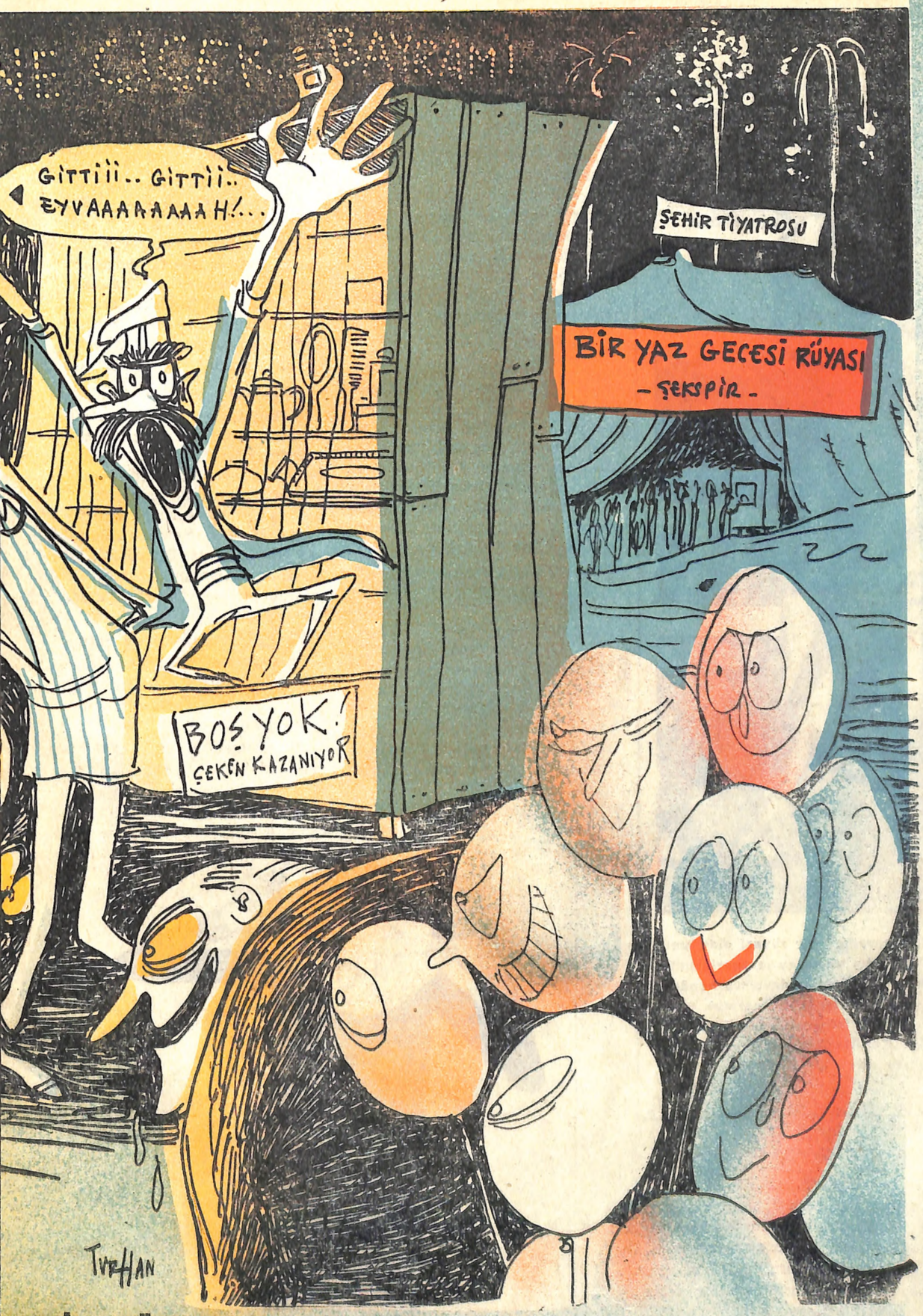

ESİ RÜYASI„

Turhan Selçuk)

dini bırakacak? Biraz gayret et de kendine gel ayol. Sen beni sevsen zaten bu hallere girmezdin... (devamı var, ama bize lüzumu yok. Çünkü bir kadın, genç kız bile olsa, hele âşıksa, akla hayale sığmaz öyle lâflar eder, öyle ipe sapa gelmez şeyler söyler ki, seçim nutukları yanında hiç kalır).

İşte sevgili Işık'çığımın bana çektiği nutuk bu tonda devam edip gitti. Lâkin ne benim ona sevgimi azalttı, ne de sıhhî durumumda değişiklik yaptı.

Nihayet olanlar oldu. Vapur gitti. Işık da semtime uğramaz oldu. Aradan zaman geçti. Allahın iradesiyle bendeniz iyileştim. Işığa telefon ettim. Elbet, bir haftadır görünmezse kalkar kalkmaz yapacağım ilk şey onu aramak olmaz mı? Siz söyleyin ama... Annesi:

— Daha dönmediler... dedi.

— Nereden dönmediler?

— İyi anlayamadım dediğinizi. Tabii seyahatten...

— Ne seyahati canım?

— .....

Kadıncağız ne dediğini bilmiyordu. Daha doğrusu o ne dediğini biliyordu ama, ben ne halt edeceğimi bilemiyordum. Sonradan, asistan Hakkı Devrim anlattı: Meğer bizim sevgili, seyahati benden çok sevdiğinden olacak. Müdür muavinine müracaat etmiş. Adıma yazılmış ve tabiatiyle tarihleri zamana uygun reçeteleri göstermiş. Yerime bir arkadaşla kendisinin gideceğini söylemiş. Nâzik çocuk, ne yapsın? Elbet kabul etmiş.

Yer yüzünde şu kadınlardan daha alçak, daha hain, daha kedi mizaçlı nankör hangi hayvan vardır? Ben kendimi sevgilimin ihtimamlarına terkederken meğer o, tedavi ediyorum diye bana, beni büsbütün berbat eden ilâçlar yutturmamış mı? Doğrusu pes dedim ve Işık'ı listeden silerek yerine bir başkasını sevgililiğime seçtim. Bakalım o ne zaman bana daha ağır kazık atacak.

— *Hikâyeci* —

Günün Meşhurları

Çırpan Ahmet

Yazan :
En İnce Sanatlar Tarihi Profesörü
Ali ATAR

Henüz on yedi yaşında ve Emniyet Müdürlüğü arşivinde 84 sabıka kaydına muvaffak olan Çırpan Ahmet, yalnız bu yaz başlangıcında on bir ev soymuş, yapılan sıkı araştırmalar ve ısrarlı takip sonunda on ikinci evi de soymağa muvaffak olmuştur.

Çırpan Ahmet, plânlı ve programlı çalışan, bilhassa gecelerin esrarlı sükûneti içinde, el ayak çekildikten sonra ilhama kavuşan bir san'atkârdır

İlk hâtıraları Köprüaltında başlamış ve en ateşli gençlik yılları Kılıç-Ali hamamında, Tophanedeki sabahcı kahvelerinde geçmiştir. Kıymetli gece işçisi, ilk zamanlar «Kaç-kaç» ekolüne mensupken, sonradan yeni bir çığır açmağa muvaffak olmuştur.

İlk çalışmaları sırasında romantik bâzı soygunlar yapmışsa da, son eserlerinde neo-realist bir yol tutmuştur.

Hayat mektebinde kendi kendini yetiştiren ve normal bir tahsili olmadığı için de diplomasız olan Çırpan Ahmet, bu eksik yüzünden «Zimmet, ihtilâs, suiistimal» gibi yüksek tabakaya ait asilâne hareketlerden mahrum kalmıştır.

Orijinal bir uslûbu vardır. Soyulan eve sabahleyin gelen memurlar, daha ilk bakışta Çırpan Ahmed'in eseriyle karşılaştıklarını anlarlar. Mesleğine âşık ve son derecede dikkatlidir. Bu yüzden, zabıta tarihimizde daha şimdiden unutulmaz bir isim ve parmak izi bırakmıştır.

İlk mesleğe atılışında, bir çocuğun elinden çikolata, bir mutfaktan ekmek, daha sonraları bir madamın kolundan çantasını aşırması çeşidinden vakalarında melankolik bir hava hâkimdi.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

YAMAN SUVARİ

Dört kurucudan Refik Koraltan'ın yaman bir süvari olduğunu biliyor muydunuz? At, atcılık, atma, atış ve atlatma sporlarında büyük başarılar kazanmış olan ve bir çok defalar develere hendek atlatan Refik Koraltan, şimdi oğlu Cengiz Hana bile parmak ısırtacak bir şehsüvar olmuştur. Yukarıdaki fotoğraf, süvariliğe olan düşkünlüğü yüzünden, sayın Refik Koraltan'ın makam otomobili yerine, makam atı kullandığının resmidir!

(Foto: Akbaba)

Bütün eserlerinde bir şiir has asiyetine ve güzelliğine rastlanır. O kadar ki, yataklarında uyuyanlar hiç rahatsız edilmeden, hattâ rüyâları bile bozulmadan ayaklarındaki külota kadar çırılçıplak soyulduklarını, ancak sabah uyandıkları zaman, aynada, yahut birbirlerinin ikazı ile farkederler. Çırpan Ahmed'in uyuyan bir adamın ağzından takma dişlerini, yine uyumakta olan bir kadının takma kirpikleri ile takma göğsünü (memelerini) aşırması zabıta tarihinde ve hırsızlık literatüründe bir eşi daha görülmemiş, orijinal vakalardandır.

Uykusu ağır olanların gözlerini açmalarını tavsiye eder, büyük bir istikbal vadeden Çırpan Ahmed'e de başarılar dileriz.

ROMAN KAHRAMANI

İyileşmeğe başlayan bir akıl hastası, meşhur asabiye doktoru Profesör Fahrettin Kerim'den okuyacak, eğlendirici bir roman istemişti. Fahrettin Kerim, masasının üstündeki telefon rehberini hastasına verdi:

— Al şu romanı oku! Eğlen! dedi.

Bir kaç gün sonra, hasta, telefon rehberini geri verirken:

— Okudum, dedi; içinde o kadar çok isim var ki, romanın asıl kahramanının kim olduğunu anlayamadım. Siz söyler misiniz?

Üstad:

— Tabii, dedi, romanın hakiki kahramanı P.T.T.

FIŞ KOŞ

Trabzonda Bay Ahmet Barutçu soruyor:

— Trabizonda pağa soreyler, seçimi neten kaypetmişuz? Haçen pilsem ki neten kaybettum, hiç kaypetermiytum?

Agpapa, közuni seveyum, eyer pileysen neten kazanamatuk, te pağa sepepuni...

AKBABA:

— Fayik Parutçi! Haçen tiyeyum sağa sepepuni... Kulağini uzat, kozini tort aç, tinle: Karatenuz koylerinden pirinde, teğirmen taşini dağtan koye intirmek içap eter. Bir Karatenuz uşağı, pen intirirum ter. Taşin ortasintaki teluğa kirer, salıverur kentuni, paşlar yuvarlanmağa... Taş yuvarlanıp kiterken, uşağın ta pestili çikar. Koyluler ferkina varmazlar. Taş koy yolûndan sapinça, paşlarlar pağırmıya:

— Uy Ilyez, yan kiteysun!... Ülen Ilyez, yan yan kiteysun!...

Bay Parutçi, piz çok tetuk size:

— Uy Parutçi! Yan yan kiteysun!... Tinletemeduk. Şimdi soreysun, haçan neten kazanamamişsin... Yan yan kittin, ondan...

Silifkede Bay Orhan Muylu soruyor:

Bizim evde o kadar çok fare var ki, evin içinde farelerden oturacak, kalkacak yer kalmadı. Bu gidişle evi farelere terk etmeğe mecbur kalacağız. Bu hayvanları yok edecek bir çare biliyor musunuz?

AKBABA:

Mektubunuzu veterinerimiz inceledi ve size şu cevabı verdi:

Evinizi farelerin istilâ etmesinden dolayı sizi tebrik ederiz. Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, herkes evinde karısını besliyemiyor! Maaşallah siz sürü ile fare besliyorsunuz. Demek ki, kiler dolu. Kazanlar kaynıyor, fareler oynuyor. Darısı dostlar başına!

Üsküdarda Bay Necati Sarangil soruyor:

İstanbul Belediye Reisini halk seçse, siz kimi seçerdiniz?

AKBABA :

Hiç düşmanım yok ki, size bir isim vereyim!

ÜÇÜNCÜ DÜNYA HARBİ!..

(Attilâ)

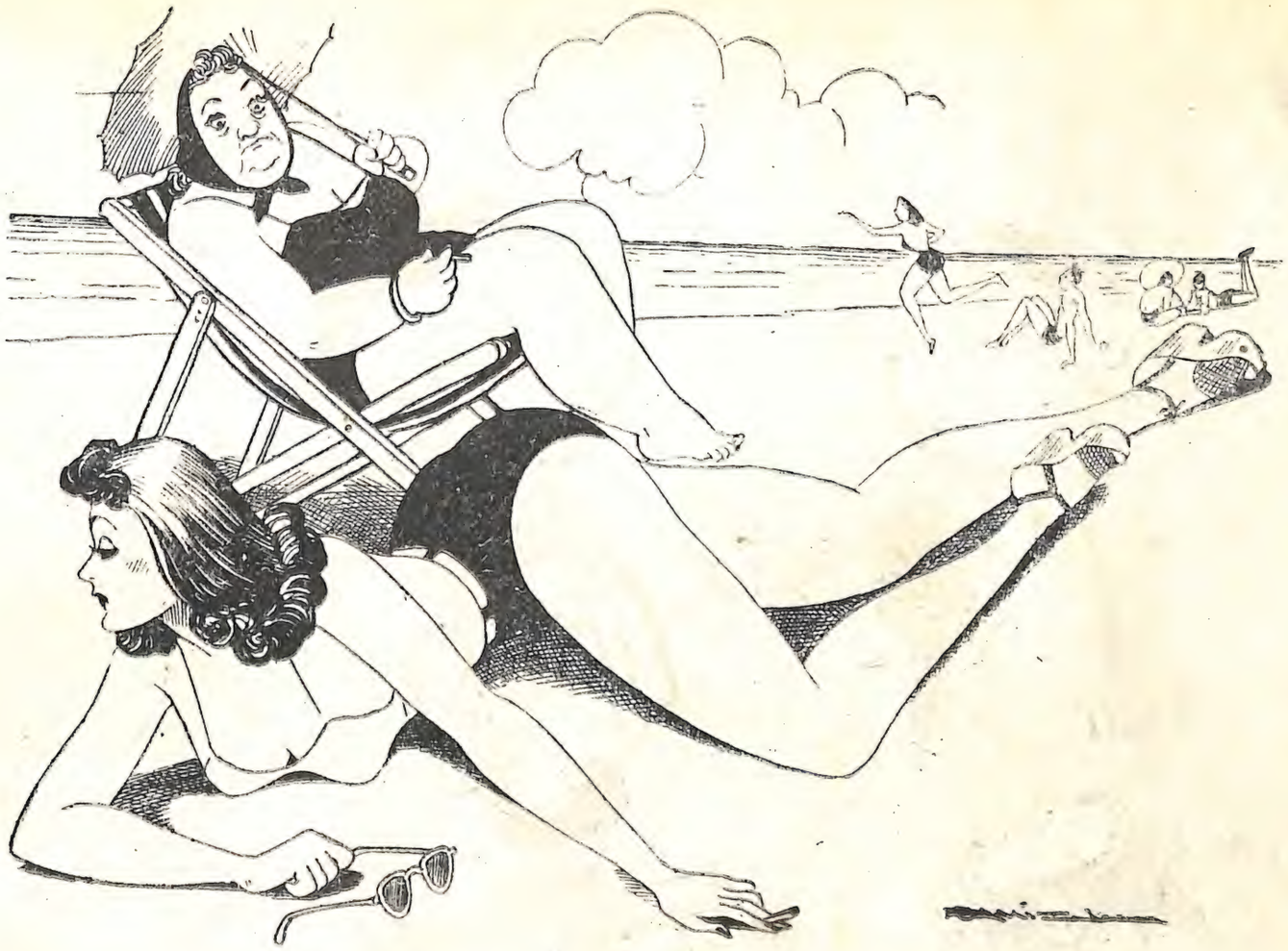

Taze — Sıcak okadar fazla ki, insanı deniz bile kandıramıyor...
Yaşlı — Aman kızım, biraz bekle, kandıran biri çıkar elbet!..

KÖPRÜ ÜSTÜNDE

— Dan da dan dan! Dan da dan dan!...

— Çekilsene be adam! Çiğneneceksin!

— Vaart... vart, vart!.

— Kenardan gitmesini bilmiyor musun?

— Sen ortadan sürsene, şoför olacaksın!

— Düüüt! Düv!.

— Pardon, efendimu Uskutari pampor nerde?

— Nah, madam! kalktı, gidiyor!

— Kalkmiş? Tuh, kaki ora!.

— Akş...aam! Cinayeti yazıyor!

— Allah Allah! Saat daha on olmadı, herif Akşam diye bağırıyor! İnsana vaktini şaşırtmak için bire bir .

— Kör olası! Doğru yürü... önüne bak diyorum sana! Her ne zaman sennen sokağa çıksam zehir edersin.

— An...nee!.

— Sus yumurcak!

— Voyvo!. Voyvo!.

— Mezarina ... tiğimin kârataları be!.

— Voyvo!

— Poliz efendi, baksana bu biçlere be!

— Voyvo!

— Haydi, dağılın ulan!

— Voy!...

— Kâtina bakmali, oyle almali!. Uç tane beş kuruş... Zimbali tefter!... .

— Beyciğim... Allah sevgilini bağışlasın! Bir sadaka!

— İnayet ola!

— Destur!

— Oh...ha!.. Bu yükle kaldırımdan yürünür mü?

— Havadan mı gidek? Nidek... Gurban? .

— Monşer... Rögarde sejamb!

— Enfes!

— Ben tanırım... Filân yerde daktilodur.

— Vay, merhaba, mirim! Yahu, nerelerdesin?

— Beynessemai vessemek!

— Töbe, estağfurullah! Durup ta böyle yol ortasında konuşanlara ne kızarım!.

— Ben de!

— Anahtara zincir!. Anahtara zincir!.

— Dan, dan! Dan, dan! Zııt!.

— Oğlum, baksana: Fatih trambayı burada durur mu?

— Karşı tarafa geç, valde! Nah, işte geliyor!

— As kezi çarşıyın bidigellas gor?

— Ayo!

— Jak! Veneki! Estoz elbapor de Adalar.

— Bueno!

— Boyle bir kapan... Boyle bir alât! Hem tutiyor, hem ulduriyor!

— Son Pos...ta ! Numaraları yaziyor!

— Çüşşş!

— Ne oldun?

— Çarptı be!

— Aldırma!

— Hanım! Mendilin düştü.

— Vay! Gözüme kömür kaçtı. Hani vapurlar köprüde baca tüttürmiyeceklerdi?.

— Dokunma. Dairede gözüne soğuk su çalarsın, geçer.

— Vart, vaart! Vart, vaart!. Vızz!.

— Ooo! Bak, Ahmet, hususi otomobilde gidiyor!

— Aşağı kurtarmaz... Yıl uğursuzun.

— Hazret! Bana bir soy adı bulsana. Bizim ecdada Hımbılzadeler denirdi. Acaba öz türkçesi ne ola?

— Hımbıl öz türkçedir...

— Biyim! Dokunmasın!.

— Bu sene, maşallah torik bol! Her sabah böyle küfe dolu ları rastlıyorum.

— Balıkhaneye götürüyorlar besbelli!

— Alti turlu marafeti ilen bir çaki yerme kuruş!

— Bendeniz geçenlerde bir tane almıştım... Mahdum mektebe götürmüş, kaybetti.

— OÖf! Karıya bak be! Anam!

— Hasbi geç ulan! Lâf atmak yasak olduğunu bilmiyor musun?

— Bugünkü çıkan Akbaba! Yazzıyooor!.

— Bebek tramvayı pu ine musyu?

— Vatandaş! Türkçe konuş!.

— Kız! Dur, acele etme!. Otomofilin altında kalırsın!

— Beyim... Taksi! Götürelim!.

— Oh! Hele şükür Eminönüne çıktık!.

AKKUŞ

Eski Türk Mizahından

— Ulan Ahmet, darğın mıyız?..
— Darğınız ya... Benim babam mebus oldu!..

(Necmi Rıza)

Hayatta Muvaffak Olmanın Altı Şartı

AMERİKADA bir çok Üniversiteler, son zamanlarda, muvaffak olmak konusunda esaslı bir anket yapmışlardır. Bu ankete gelen cevaplardan alınan sonuçlar şunlardır:

1 — Hayatta muvaffak olmanın ilk şartı kalıp, kıyafettir. İkinci şartı İri kıyım, boylu boslu adamların hayatta daha başarılı oldukları görülmüştür. Ense, göbek, gerdan, muvaffakiyetin en mühim üç unsurudur.

2 — Bundan sonra kılık kıyafet, muvaffakiyette önemli rol oynar. Dünya yüzünde şimdiye kadar ne işe yaradığı bir türlü anlaşılamamış olan, pantalon paçalarının kıvrık olması, bilhassa kravat ve kumaş ziyanından başka bir işe yaramayan ceket yakaları, kadınların şapkaları, pantalon ütüsü gibi lüzumsuz, faydasız teferruat, muvaffakiyetin en esaslı âmilleridir.

3 — Yukarıdaki iki şartı yerine getirdiğiniz halde, sizi hâlâ adam sırasına katmıyorlarsa, o zaman, kendilerini adam olmuş zanneden ve bunu etrafına yutturanlarla senli benli konuşunuz. Büyük adamlarla, mevki sahibi olanlarla, hattâ sanat, fikir ve ilim adamlariyle karşılaşınca, sesinizi üç oktav kalınlaştırarak, elinizi karşınızdakinin omuzuna atıp, arasıra yanağını sıkarak, göbeğine dokunarak: «Oooo, dostum! Nasılsın bakalım?» gibi üst perdeden eda ile konuşmak lâzım. Karşınızdaki ilk önceleri bu lâübaliliğinize şaşırsa, hattâ sizi hiç tanımamış bile olsa, aldırmayınız. Gittikçe alışacaklar ve siz böylelikle büyük adam mahremi ve dert ortağı olacaksınız.

4 — Belli bir mesleği olmayanların başarı nisbetleri daha üstündür. Kendinizi sanatın ve ilmin çilesine kaptırmadan, afişlerden, gazete ilânlarından, kahve dedikodularından kulaktan ve gözden dolma bilgilerle,, karşınızdakilerini, ağız açtırmadan konuşup sersem edebilirseniz, muvaffak oldunuz, demektir.

5 — Yapılan incelemede, hayatta muvaffak olmuş insanların çoğunun, babalarının da muvaffak olmuş kimseler olduğu anlaşılmıştır. Eğer bu şansı doğarken kaçırmış bulunuyorsunuz, kolayı var. Hemen bir zengine damat olunuz. Şayet bu fırsat da kaçmışsa, dalkavukluğa hız veriniz.

6 — Bakanlardan, Başbakanlardan, profesörlerden bahsederken, dudağının çeyrek tarafı ile de «Maliye Vekili dostumuz» yahut «hâ, o mu? Çok iyi bilirim, iyi oğlandır», veya «dostum Sarol...», «Bizim Yardımcı...» gibi lâflar ediniz.

Bütün bunları yaptıktan sonra da, hâlâ muvaffak olamamışsanız, muvaffak olmak şöyle dursun, sizde adam olmak kabiliyeti bile yok demektir. Kendinizi Saray burnundan aşağı atınız.

Küçük İlânlar

KELEPİR: Yedi senedir Karaca Ahmet mezarlığında otu ran merhum dedem Mehmet efendinin dişleri satılıktır. Fiat ehvendir, acele ediniz. Karaca Ahmet, üçüncü selvi altında Mehmet Dişsiz.

DADI: 32 yaşında kimsesiz bir çocukla yalnız geceleri meşgul olacak temiz âileden bir hanım aranıyor. Çabuk İş Bulma bürosu.

EŞ: 1932 yılında otuzuma bastım. Arkadaşlarım güzel olduğumu söylerler. Gayet iyi giyinir ve iyi soyunurum. İlk kocamdan bir şey kalmadı. İkincisinden kalan fotoğrafları, üçüncü kocam kıskançlık yüzünden yırttı. Boyum 1,20, kilom, boyalı 74, boyasız 72.

Eşimde aradığım vasıflar: Uzun boylu, yeşil gözlü, neş'eli, sportmen ve tabii zengin.

«Nazenin» remzine müracaat.

İYİ BİR KOCA: 21 yaşında, ızbandut gibi, henüz bir baltaya sap olmamış, sıkı, sağlam bir delikanlıyım. Mükemmel dans eder. İyi poker oynarım. Dul ve zengin bir kadına şiddetle ihtiyacım var. Bana şiddetle ihtiyacı olanların «Ohha» remzine müracaatları.

ARANIYOR: Hayatta tek başına kalmış bir âile ferdinin, yemek, çamaşır, dikiş, ve ortalık hizmeti hariç, diğer işlerini görecek müşfik bir kadın aranıyor.

Ücret, şefkati nisbetinde dolgundur. «Âile ferdi» remzine müracaat.

FIRSAT: Tramvay durağının dibinde, denizin kenarında, elektrik, terkos, havagazı ve her türlü konforu ile dört odalı bir daire, senelik peşin vermeden ve hava parasız otuz liraya fıralıktır.

Müracaat: Bakırköy Akıl hastahanesi, onun koğuşunda Mehdi.

CAN YOLDAŞI: Yalnızlıktan canı sıkılan, bekâr bir baya can yoldaşlığı edecek, hendesesi yerinde, topoğrafyası bozulmamış, havalı, manzaralı, konforlu bir kadın aranıyor. Adres: O.

PİYES: Dört bin mısralık manzum bir piyes yazdım. Buna kafiye uyduracak, veznini düzeltecek bir san'atkârla, sahneye koyacak rejisör ve seyredecek seyirciler arıyorum.

Adres: A. A. A.

Dünya Karikatürleri

Kumarbazlar

BAKARADA :
— Bayan, oynamaya devam edecek misiniz?..

POKERDE :
— Bende kare as, sende kare as... Anlaşıldı, ikimiz bir masada oynıyamıyacağız artık!..

— O bana «Benim floş ruvayalim var» dedi... Eh, ben de ona, «Benim de tabancam var» dedim!..

— Aman yarabbi, tıpkı babası!..
— İtalyan —

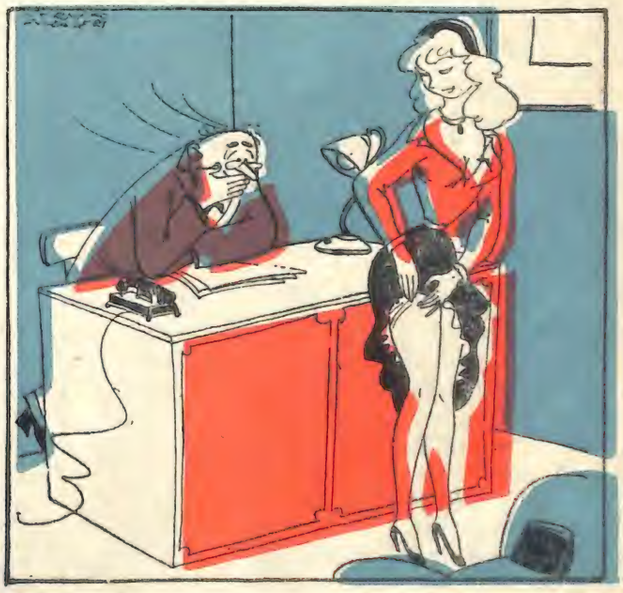

— İyi hal kâğıdımı nereye koydum acaba,!..
— Fransız —

YAZISIZI..
— Fransız —

Dünya Mizahından

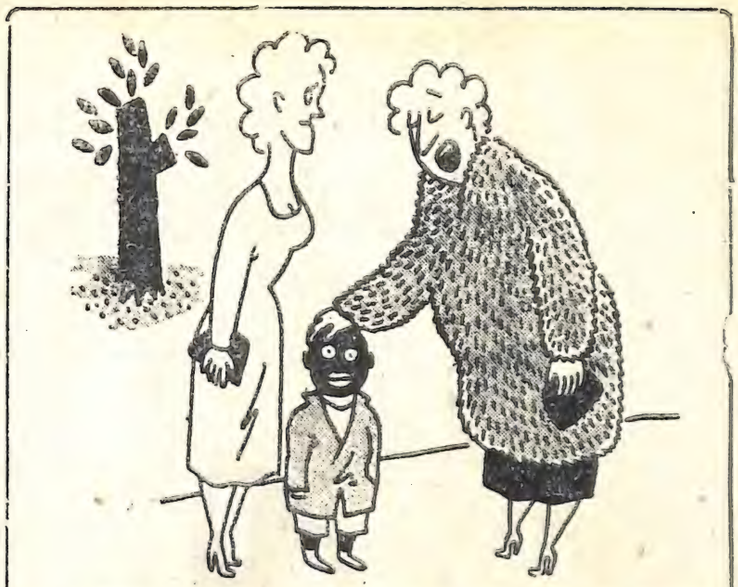

— Aman ne şirin şey... Şu meşhur kara sevdanızın hatırası, değil mi?..

— Fransız —

★ HİKÂYE ★

İspati Yedilisi

MÜTHİŞ kumarbazdı. Ama nasıl? Zehir gibi. İşin kötüsü, hile yaptığını gören, bilen, isbat edebilen çıkmıyordu. Bundan dolayı da, kendine fazla üvenenler hariç, kimse onunla kâğıt oyunu oynayamaz olmuştu.

Jacques Tricheur (bu lâkap, hileci, onun küçük adına eklenmiş, soyadı halini almıştı), kendisine reva görülen unvanın haksızlık olduğunu ileri sürerdi ama, dinleye nkim? İşte o, daha bu yaşta, hileli kumar oynadığı ileri sürülerek lekelenmişti bile.

Tuhaftır ama, genç kızların ahlâksızlığa karşı tabii tecessüslerinden midir, nedense, kumarda kazanan hesapça aşkta kaybetmek gerekirken, inadına, Jacques Tricheur, kime el attıysa eli boş dönmezdi. Girdiği salonlarda genç kızlar, hattâ genç evli kadınlar, Paris burjuvazisinin züppeliğe meyleden, kötülüğe zaaf duyan dejenereleri, büyülenmiş gibi onun etrafını alırlardı.

— Nasılsınız Jacques?

— Teşekkür ederim Annie...

— Bugün işler yolunda mı Jacques?

— Eh, geçinip gidiyoruz Clara...

Bütün kadınlar, soyadını bilmedikleri, yüzüne karşı da o murdar lâkabını söyliyemedikleri için, Tricheur'e küçük ismiyle hitabederlerdi. Bu da aralarında hemen bir samimilik, bir lâubalilik doğmasına, vaziyeti aceleyi icap ettiriyorsa Jacques'in hemen boş bir odaya tıkarak gözüne kestirdiği bir tazeyi divana sermesine yardım ediyordu.

O gün, Lacloche'lardaydılar. Hava berbattı. Lacloche, elli yaşlarında, çok zengin bir tüccardı. Şen, fakat sinirli bir herifti. Karısı Madeleine, otuzunda bile değildi daha. Bu hesaba göre, Lacloche'un aldatılmağa alışmış olması çoktan icabederdi. Fakat Madeleine Lacloche'un öyle her önüne gelene kendini takdim edecek kadınlardan olmadığın ilk bakışta kestirmek zor değildi. O halde Tricheur yalnız kumar yüzünden mi son zamanlarda onlara dadanmıştı yani?

Alıştıkları gibi, hemen poker masasına oturdular. Karı koca Lacloche'lar, Tricheur, bir de Bertrand Labey... Salonda başka davetliler de vardı ama, onlar pokere iltifat etmiyorlardı. İki yaşlı mebus eskisi şatranca oturmuşlar, dul madam Savoy'la yakışıklı Armand Sylvestre, köşeye çekilmiş kaynatıyorlardı.

Kâğıt oynıyanlar epey hararetliydiler. Birdenbire Tricheur:

— Elinizde ispati yedilisi var mı? diye sordu. Madeleine:

— Evet... dedi.

Az sonra, hizmetçiye seslenmek, birşeyler hazırlatmak üzere masadan kalktı ve yerini almasını M. Sylvestre'den rica etti. Oyuna henüş başlamışlardı ki, kâğıt vermek icabettiğ zaman,, Tricheur, aldığı kâğıdı atarak:

— İspati yedilisiymiş... diye söylendi ve masadan kalktı. Onun yerine dul madam Savoy geçti. Tricheur hâlâ izahat veriyordu:

— Zaten elimde bir yedili vardı... Bir de ispati yedilisi gelince...

O sırada, satranççılar oyunlarını bitirmişlerdi. Masanın başına toplanıp kâğıt oynıyanları seyretmeğe başladılar. Eski mebuslardan Dalamorgue, Lacloche'la alay etti:

— Yahu, o ne surat öyle... Mademki mütemadiyen kaybediyorsun, kalk bari ben oynıyayım. Ben meclisteyken rey kaybetmeğe alışıktım zaten...

Bu soğuk nükteye gülemeyen Lacloche yerinden kalktı. Tricheur ortalıkta yoktu. Madeleine degörünmüyordu. Misafirler oyuna daldılar. Neşeli neşeli birbirlerine takılırlarken bir tabanca sesi duyuldu. Ardından bir kadın çığlığı. (Siz, bu ne biçim mizah hikâyesi diyeceksiniz, adamlar ölüyor, facialar oynanıyor diyeceksiniz, ama sabredin hele).

M. Lacloche, elinde dumanı tüten silâhiyle içeri girdi:

— Temizledim keratayı... dedi.

— Kimi?

— Tricheur'ü geberttim. Namusumu kurtardım! Ahdetmiştim zaten yakalarsam öldürmeğe...

— Karımla mı yakaladın?

— Evet... Fakat asıl, hilesini yakaladım keratanın...

— Ne diyorsun?

— Tabii birader; diye soludu Lachloche... Herif önce bir ispati yedilisi lâfı çıkardı ortaya... Karımda ispati yedilisi varmış. O kalktı. Sonra, kâğıt çekerken kendisine ispati yedilisi geldiğini söyliyerek o da kalktı. Anladınız mı parolayı?

— Yo...

— İspati yedilisi aralarında anlaşmak için buldukları şekil.

— E, sen nasıl anladın bunu?

— Tricheur ikinci defa eline ispati yedilisi geldiğini söylediği zaman o kâğıt bendeydi... Köpoğlu, bir daha kumarda hile yapmak nasıl olurmuş, görsün bakalım...

— *Gilbert GİLBERT* —

Malenkof — Atla sarı cengâver!..

— İtalyan Karikatürü —

AKBABANIN ROMANI

SİHİRLİ HAVUZ

Yazan: Thorne SMİTH

★

Çeviren: Azize ERTEN

TEBRİKLER

KİBAR görünüşlü ihtiyar adam, üzerinde uzun yılların hâtırasını taşıdığını belli eden bir tavırla içeri girdi. İyi sabun ve sigara kullandığı, etrafa saçılan iç açıcı kokudan anlaşılıyordu...

İnsanı çılgına döndüren bir dikkat ve ihtimamla eldivenlerini çıkarmaya koyuldu. Doğrusu ya böyle eldiven çıkarmaya da dünyanın hiç bir yerinde rastlanmamıştır... Her parmağını birer birer hücrelerinden kurtarıyordu, ama ne kurtarış... Belki sinirleri sağlam, sabır taşı gibi bir kimse, ihtiyar adamı saatlerce seyredebilirdi. Fakat gelgelelim öyle sağlam siniri ve öyle sabırtaşını nerede bulmalı.

İşte meselâ köşedeki büyük divanın bir kenarcığına yerleşmiş olan kadın, hiç de sinirleri sağlam bir insana benzemiyordu.

— Eğer, şu eldivenleri çıkarıp atmazsan, dedi, iki elimle birden yapışıp çekeceğim. Hani sabrım tükenirse, senin de ellerini koparır atarım... Amaan, nedir bu canım?... Sanki parmakların sırça da kırılacak diye korkuyorsun?... Zaten eldiveni de niçin giyersin anlamıyorum ki... Senin halini gördükçe benden terler boşanıyor.

İhtiyar, vurdum duymazdı, sanki bu sözleri hiç duymamış gibi sakin bir tavırla:

— Sen de biraz sinirlerine hâkim olsana. Elinden çektiklerimiz yetmiyor mu yani?... Hanımefendi hazretleri herşeye sinirlenirler, herşey canlarını sıkar. Ayol bizim canımız yok mu?... Hem sana bir şey söyliyeyim mi böyle giderse sinirden mum gibi eriyip bitersin.

Adam gene dikkatini eldivene vermişti. Sanki deri eldivene delicesine âşıkmış gibi her parmağı seve okşaya ağır ağır çekiyordu. Bu adamcağızın âdetiydi. Haddinden fazla yufka yürekli olduğu için canlılara karşı beslediği sevgi ve muhabbeti cansız eşyalardan da esirgemezdi. Altmış yaşındaydı, fakat daha dünyadan ayrılmaya da hiç niyeti yoktu hani...

Gençliğinde çok sevmiş, fakat sevgililerinin hiç birinden yüz bulamamıştı.

Nihayet eldiven çıkarma merasimi sona erdi. İhtiyar adam, garip bir jestle eldivenleri üstüste piyanonun üstüne bıraktı. Sonra sağ koltuğundan bir paket çekip onu da eldivenlerin yanına yerleştirdi. Paketi de bir hayli okşamıştı ama besbelli, ona eldivenler kadar düşkün değildi... Gayet sakin bir halde bu işleri de bitirdikten sonra, vazifesini yapmış bir adam rahatlığıyla ellerini uğuşturup gözlerini kadına dikti.

Eyvah, hatun fazla öfkeliydi galiba... Bu gidişle bir fırtına kopacağa benziyordu. Hemen yumuşak halıda çıt çıkarmadan yürüyerek kadının yanına yaklaşıp bir delikanlı edâsıyla kadının elini havaya doğru kaldırıp, bir busecik kondurdu.

Kadın, birden öfkeyle silkinerek elini çekmişti. Adam, oltasında medet uman bir balıkçı gibi o küçük, beyaz eli bir kere daha yakalamaya çalıştıysa da beceremedi.

— Benim antika elmasım bugün nasıllar?

— Antika elmas mı?... Elli yaşında, ağır başlı, olgun bir kadına antika elmas diyorsun ha?... Bir daha bu sözü işitmiyeceğim anlaşıldı mı, moruk... Benim yaşımdaki bir kadından daha fazla ne beklenir?»

— Benim sorumda anatomi dersiyle ilgili bir taraf yoktu. Şimdilik vücudunu geçelim de biraz daha yüksek mesafelere bakalım. Tabii seni kızdırmamak şartıyla.

— Ah, şu vücudumdan ebediyen kurtulabilseydim... Bugünlerde bana çok ağır gelmeye başladı.

— Yaa, vah vah... Bunun sebebi de malûm: Oburluğun... Kıtlıktan çıkmış gibi yiyorsun... Doğrusu seni görenler hayretten ne yapacaklarını şaşırıyorlar. Fakat şimdilik bunu da geçsek... Sende bir kafanın bulunması ihtimalini ileri sürebilirim.

— Bende nasırdan başka birşey yok. Nasır dolu parmaklar... Günlerim nasır ilâcı yapmak, ha babam nasır kesmekle geçiyor...

— Midemi bulandırıyorsun... Cidden çok âs[illegible] zuyorsun...

— Sayın bay Rex Pebble, orada dalkavuklar, moruklar gibi çarpık çarpık gülmesene... Hayatımın yirmi beş senesini seni kızdırmaya çalışmakla geçirdim. Fakat en ufak bir başarı elde edemediğim için üzülüyorum. Artık daha fazla uğraşacak da vaktim yok. Hem de yorgunum.

— Bundan benim haberim yoktu. Yalnız zaman zaman insanı biraz çileden çıkarıyordun. Hattâ tahammül edilmez bir hal alıyordun bile diyebilirim.

— Ama bunlar sana tesir etmemiştir herhalde, zira doğuştan meyussun...

— Doğum, üzüntü verecek bir değişikliktir. Ölümden de fazla...

— Konuşmayı o kadar çok seviyorsun ki... Hele benim canımı sıktığından şüphe etmediğin zamanlar...

— Affedersin. Eğer canın konuşmak istemiyorsa, şekerim, ne yapmak niyetindesin?...

— Sanki şimdiye kadar benim bir şey yapmak istediğimi duydun mu?...

— Aman ne olur bu mevzuu bırakalım şimdi... Beni hayretler içinde bırakıyorsun. Artık bizim yaşımızdaki insanların aşkı unutup, derin bir muhabbet içinde yaşamaları gerekir.

— Saçma. Budala sende... İşin gücün mânasız kelimeleri nefes almadan sıralayıp insanın âsabını bozmak.

— Vallahi aslına bakarsan benim seni dinlemem lâzım, Spray, çünkü ruhumun tabii elâstikiyeti senin yanındayken bozuluyor, kaskatı bir mahlûk oluyorum.

Kadın:

— Yirmi beş sene... diye söze başladı.

— Haa, şimdi hatırladım. Evet, bu akşam seni tebrik etmek için buraya çağırmıştım.

— Niçin tebrik ediyorsun?... Allah rızası için bir sene daha yaşlandığımı söylemeye kalkma, şırak diye düşüp ölürüm.

— Hayır, bu kadar kötü bir şey değil, merak etme... Bu akşam seni iğfal edişimin yirmi beşinci yıldönümü. Ben böyle meselelerde biraz titizim de... Bir çeyrek asırdanberi benim metresim olmak şerefi sana ait.»

— Zevksiz şerefin ne kıymeti var?

— Bu suale doğru bir cevap vermek çok güç.

Kadının gözleri hafifçe bulutlanmıştı, üzüntülü bir sesle:

— Artık sadece ismen senin metresinim... İşe yarar halim kalmadı ki... İlk defa senin tarafından iğfal edildiğimi nereden biliyorsun?

— Bilmiyorum... Seni iyi tanıdığım için, böyle bir şey imkânsız geliyor bana... Fakat kızmazsan eski bir hâtırayı anmak istiyorum. Enikonu ihtiyar bir adamım...

(Sonu var)

Dünya Karikatürleri

— Vallahi çıplak gezmiyorum. Trende bu hale geldim!..

— İtalyan —

— Kadın sesiyse, evde yok de!..

— İtalyan —

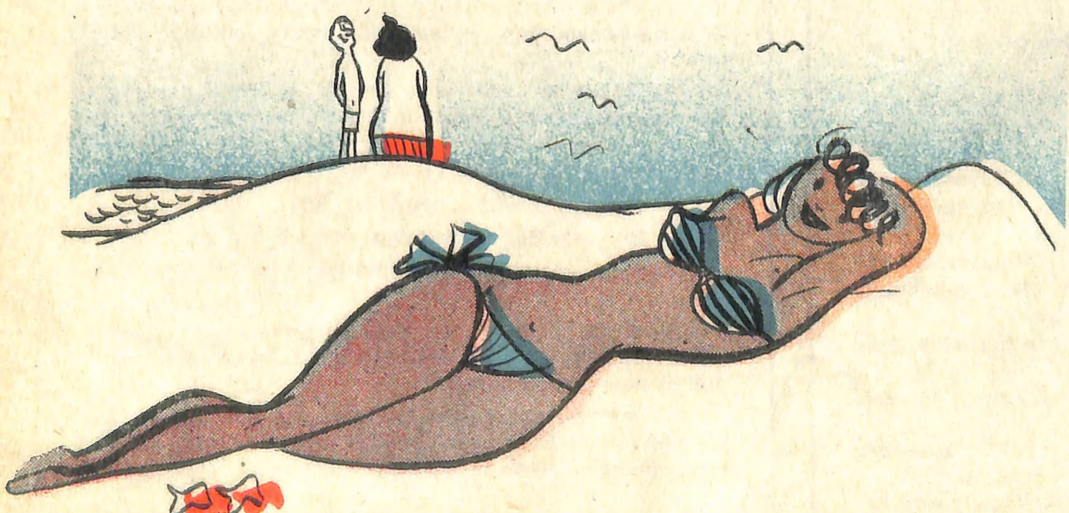

— Nasıl manzara kocacığım?

— Harika karıcığım, harika!..

— İtalyan —

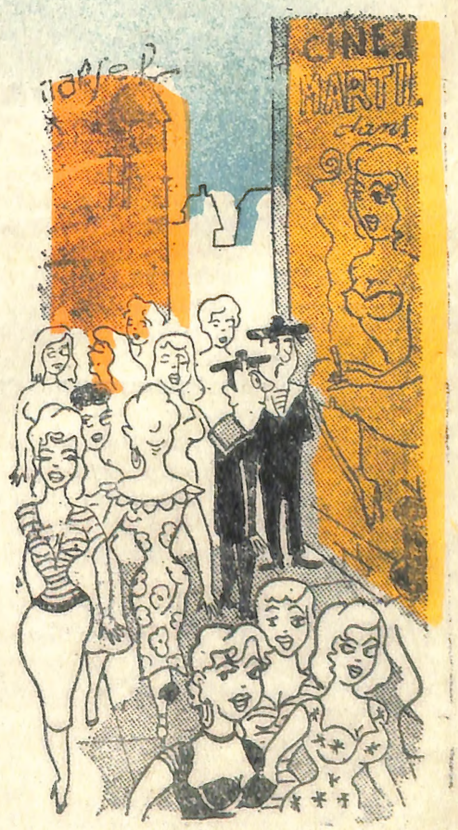

— Haydi, sinemaya gidelim de gözümüz biraz kadın görsün!..

— Fransız —

Türkiye İş Bankası

1954

Yılı İkramiye Planı:

1.500.000 Lira

Bahçeli 30 Ev

1 Temmuz Çekilişi
Bahçeli 4 Ev

25 [illegible] Çekilişi
[illegible]

Çeşitli Para İkramiyeleri

Hesabınızda daima en az 150 lira bulundurunuz

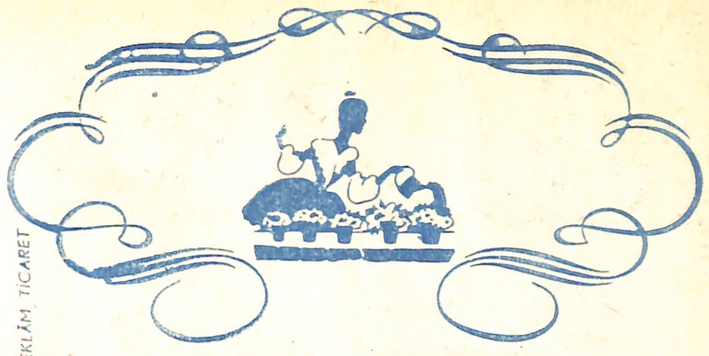

T. REKLÂM TİCARET

TÜRK TİCARET BANKASI

7 APARTMAN DAİRESİ - 3000 ALTIN

OTOMOBİL
TRAKTÖR
DÜKKÂN

1954 de

1/2 MİLYON LİRA

VE ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ
HER 150 LİRAYA BİR KUR'A NUMARASI

TÜRK TİCARET BANKASI

Denizcilik Bankası

T·A.O.

DENİZYOLLARI

Gemilerile seyahat bir zevktir

Amerikaya:

Türk parasile muntazam seferler

Denizyolları

Sürat, Emniyet, Konfor demektir

Seba Melikesi Belkıs!

Eşsiz sinema romanı... Dünyanın en güzel sinema yıldızının bir tablo kadar güzel resimlerile süslü.

Fiatı: 50 Kuruş

Not: 50 kuruşluk posta pulu göndermek kâfidir.

Akbaba
siyasi mizah gazetesi

— Kuzum, dün akşam seni alıp götüren o pısırık suratlı, yabancı genç kimdi?...
— Kocam!...